

gaard, Søren Jensen, Henry Sørensen (formand), Amtoft, Bilgrav-Nielsen, Martin Pedersen (næstformand), Axel Ivan Pedersen, Thomas Have, Horn, Risgaard Knudsen, Lindberg, Poul Nilsson og Aksel Larsen.

Ved loven *ophæves* lov nr. 454 af 14. august 1946 om *foranstaltninger til sikring af Limfjordstangerne, Thyborøn havn og Thyborøn kanal*. I henhold til 1946-loven var ministeren for offentlige arbejder bemyndiget til lukning af Thyborøn kanal med en 20 km lang dæmning med indbygget skibsfarts- og gennemstrømnings-sluse samt bygning af to store dækmoler til beskyttelse af indsejlingen til kanalen. Ministeren var endvidere bemyndiget til at lade foretage en inddigning af Agger og Thyborøn byer, en forstærkning af Harboørediget samt anlæg af en ny vej- og jernbaneforbindelse fra Harboøre til Thyborøn. En række af de mindre arbejder var udført, herunder hovedparten af den 20 km lange dæmning eksklusive strækningen over kanalen — i alt var der udført for 30 mill. kr. anlægsarbejder — men den mest omfattende del af det ved loven forudsatte kompleks af sikringsarbejder, nemlig dæmningsanlægget tværs over kanalen med indbygget skibsfarts- og gennemstrømnings-sluse og anlægget af de to dækmoler, var ikke udført. Udførelsen af disse arbejder ville i 1970-priser beløbe sig til omkring 200 mill. kr. Opgivelsen af at udføre disse sikringsarbejder var i overensstemmelse med flertallet i betænkningen fra det i 1957 nedsatte Thyborønudvalg. Dette flertal havde indstillet, at loven af 1946 blev ophævet.

Ved 1. behandling gav de fire første ordførere — *Axel Ivan Pedersen* (S), *Henry Møller* (KF), *Kristen Østergaard* (V) og *Amtoft* (RV) — uforbeholden tilslutning til forslaget. *Aksel Larsen* (SF) kunne give tilslutning til lovforslaget, men rejste spørgsmålet, om ikke dækmolerne burde udføres alligevel. Af denne og andre grunde ønskede han udvalgsbehandling. *Hanne Reintoft* (DK) gik af egnsudviklingsmæssige grunde ind for en gennemførelse af 1946-loven.

Det nedsatte udvalgs betænkning gik enstemmigt ind for lovforslagets vedtagelse — og dermed for ophævelsen af 1946-loven. Ved 2. behandling var det kun udvalgets formand — *Henry Sørensen* — der udtalte sig. Udvalget havde fra ministeren fået de oplysninger, man havde ønsket.

Ved 3. behandling var der ingen, der bad om ordet, og lovforslaget blev enstemmigt vedtaget.